

מאת אברהם אוֹחִיוֹן

ציורים: סטודיו חדד הלוי
עריכת לשון: שאול עובדיה פתיה

שְׂרָשֶׁרֶת גִּלְוֵי הַשְּׁגָחָה מְפֹלָאִים תַּחַת הַמֶּגֶץ הַנָּאֲצִי
בָּגָטוֹ וּמְחוּצָה לֹו בְּמִסַּע הַשְּׂרָדוּתָם שֶׁל בְּנֵי מִשְׁפַּחַת רִבִּינוֹבִיץ
לִפְנֵי מִלְחַמַת הָעוֹלָם הַשֵּׁנִיָּה וְאַחֲרֶיהָ

כאן המקום להודות לצוותים במלאכה, הצוות האחר והמקצועי:

ראשית אשגר מילות ברכה ואין סוף הכרת הטוב למי שמתלווה אלי בעבודתי, במסירות אין קץ ובנאמנות שלמה זה שנים רבות, הלא הוא עורך הלשון המקצועי והמיוחד, ידידי ורב חביבי, הרה"ג רבי שאול עובדיה פתיה שליט"א. על שסייעני ומסייעני תדיר, הן בעריכת הלשון והן בהאדרת התוכן בדרכי הייחודית, המקצועית והמדויקת. תודה לסטודיו הלוי על ציורי הקומיקס הממחישים והמרהיבים. חפניים של תודה והערכה לנקדנית והמגיהה המקצועית, הגב' יהודית הירשמן. תודה גדולה למגיה ולעורך הייחודי, הרה"ג רבי מאיר ארלנגר, על מלאכת המחשבת המדויקת בהגהות לשון ובשיפורי התוכן. כן אודה למעצבת והגרפיקאית ביד אומן, הגב' אודיה דהן, על עיצוב ועימוד הספר מתחילתו ועד סופו ועל עיצוב העטיפה מלאכת מחשבת ורבת חן, וכן על הערותיה והארותיה בכל ענייני הספר.

תודה מיוחדת לילדי הנפלאים: דוד, רפאל, יהודה, יוסף ואהרן, אשר תרמו מ'נסיונם' נקודות חן וסייעו אף הם בשיפור התוכן והציורים.

אחרית דבר, אודה לרעייתי הכבודה והחשובה, אשת חיל עטרת בעלה, מרת נעמה תחי', אשר היא כדבר המעמיד לכל מלאכת הקודש, משלה אני פועל וממנה אני שואב את כוחותיי, ולה אני חב את הכרת תודתי, שלולא סיועה התמידי בכל המפעל הגדול הזה לא יכולתי לברך על המוגמר של שום יצירה, ולפיכך - שלי ושלכם, שלה הוא. יזכנו ה' לחיים ארוכים ומתוקנים ולראות נחת מכל עמלנו, אמן.

עריכת לשון:
שאול עובדיה פתיה

הגהות לשון וניקוד:
יהודית הירשמן

הגהות לשון ותוכן:
הרב מאיר ארלנגר

ציורים:
סטודיו הלוי

עימוד ועיצוב:
אודיה דהן

ניהול גרפי:
אברהם אוֹחִיוֹן

©

כל הזכויות שמורות
להוצאת יפה נוף י. פוזן

אין להעתיק או להפיץ ספר זה או קטעים ממנו
בשום צורה ובשום אמצעי אלקטרוני
או מכני לרבות צילום והקלטה ללא אישור
בכתב מהמוציא לאור

נדפס בישראל סיון תשע"ח
Printed in Israel

כל מי שמעוניין לזכות
את הרבים בסיפורו האישי
בכל תחום שהוא,
אשמח להיות שותף...

להזמנת כל ספרי
הרב אברהם אוֹחִיוֹן
ולמשלוחים לכל רחבי הארץ:
050-4164-500

נָסִים וְנִפְלְאוֹת שֶׁעָשָׂה ה' יִתְבָּרַךְ לְאַבְרָהָם בְּמִצְרַיִם וּבְמִדְבָּר
וּבְאַרְצֵי יִשְׂרָאֵל, וְכָל מַה שֶׁאַרְוֶה הַגְּלוּת יוֹתֵר - נִתְאַמֶּת הַגֵּם יוֹתֵר,
וְנוֹדֵעַ מַעֲשֵׂה תִקְפוֹ וְאַבְרָתוֹ" וְכו', צִין שָׁם.

אֲכֵן, גַּם אִם בְּנִקְדוֹת זְמַן מְסִימֹת בְּמַהֲלֶךְ הַהִיסְטוֹרְיָה נִרְאָה הָיָה, כִּי עִם יִשְׂרָאֵל עוֹמֵד
בְּפָנָיו כְּלִיָּה, הִרִי שֶׁבְּרָאִיָּה כּוֹלֶלֶת - לֹא צִלְחָה מְזַמֶּתֶם שֶׁל צוּרֵי הָעַם הַיְּהוּדִי, וְאֵנִי נֹוֹתֵרֵנוּ עַל
מְקוֹמֵנוּ בְּעִיד כָּל הָאֲמוֹת הַגְּדוֹלוֹת וְנֶאֱבָדוּ בְּמִצְלוֹת הַהִיסְטוֹרְיָה.

הַקִּדְמָה

הַשּׁוֹאָה הַנּוֹרָאָה זְכוּרָה לְדִרְאֻן עוֹלָם בְּדִבְרֵי יָמֵינוּ. הָצַר הַצּוֹרֵר לֹא חָס וְלֹא חָמַל, לֹא עַל
נָעַר וְלֹא עַל זָקֵן. אֲנָשִׁים, נָשִׁים וְטָף צָנוּ וְנִטְבְּחוּ בְּכָל מִיּוֹ מִיתוֹת מְשֻׁנוֹת, רַק מִשּׁוּם הַיּוֹתֵם
יְהוּדִים.

וְאוֹלָם, בְּשִׂיא תִקְפָּה שֶׁל הַחֲשֵׁכָה הַנּוֹרָאָה, הַתְּנוּצָצָה הָאֶרֶת יָדָה שֶׁל הַהֲשָׁחָה הַעֲלִיוֹנָה. שׁוּב
הוֹכַח כִּי לֹא יָנוּם וְלֹא יִישָׁן שׁוֹמֵר יִשְׂרָאֵל.

הַגַּם שֶׁהַנָּאֲצִים הָאֲרוּרִים הִפְעִילוּ אֶת כָּל כֹּחַם וּמִרְצָם עַל מְנַת לְהַשְׁמִיד, לְהִרְגַּ וּלְאַבֵּד, לֹא
עָלָה זְמַמָּם בְּיָדָם. הֵם זָמְמוּ 'לְנִקּוֹת' אֶת הָעוֹלָם מִיְּהוּדִים, עֲפָרָא לְפּוֹמִיּוֹהוּ, וְהִנֵּה, עִם יִשְׂרָאֵל
חַי, נֹוֹשֵׁם, פּוֹרֵחַ וּמִשְׁגִּישָׁא.

וּמִן הָרָאוּי לְצַטֵּט כָּאֵן אֶת דִּבְרֵיו הַנִּלְהָבִים שֶׁל רַבֵּנוּ הַיֵּצֶב"ץ בְּסִדְדוֹר הַיֵּצֶב"ץ (הַקִּדְמָה, סֵלֶם
בֵּית אֵל), וְזוֹ לְשׁוֹנוֹ: "מִי שִׁיעִין בִּיחוד עֲנִיָּנוּ וּמַעֲמָדֵנוּ בְּעוֹלָם, אֲנַחְנוּ הָאֲמָה הַגּוֹלָה שֶׁהַ פְּזוּרָה,
אַחֵר כָּל מַה שֶׁעָבַר עָלֵינוּ מִהַצְרוֹת וְהַתְּמוּרוֹת אֲלֵפִים מִהַשָּׁנִים, וְאִין אֲמָה בְּעוֹלָם נִרְדַּפְתָּ
כְּמוֹנוּ, מַה רַבִּים הָיוּ צָרֵינוּ וְכו', כָּל הָאֲמוֹת הַקְּדוּמוֹת הַעֲצוּמוֹת אֲבָד זְכָרָם, בְּטֵל סִבְרָם סָר
צֶלֶם וְכו', וְאֵנִי הַדְּבָקִים בְּה' כָּלֵנוּ חַיִּים הַיּוֹם, לֹא נִפְקֵד מִמֶּנּוּ בְּכָל תִּקְוָה אֲרִיכוֹת גְּלוּתֵנוּ אֲפִלּוּ
אוֹת וְנוֹקֵד אֶחָד מִתּוֹרָה שֶׁבִּכְתָּב, וְכָל דִּבְרֵי חֲכָמִים קַיָּמִים וְכו', מַה יַּעֲנֶה בְּזֶה פִּילוֹסוֹף חָרִיף,
הַיָּד הַמְּקַרֶּה עֲשֵׂתָה כָּל אֵלֶּה? חַי נִפְשִׁי כִּי בְּהַתְּבוּנָה בְּנִפְלְאוֹת אֱלֹהִים, גָּדְלוֹ אֲצִלִּי יוֹתֵר מִכָּל

הסיום המפתיע של 'אתרי המלחמה' ממחיש היטב את משמעותו העמקה של מאמר הכתוב: "משפטי ה' אמת צדקו יחדיו", כאשר לפתע מתברר, כי דוקא העבדה שההורים גלגלו על ידי הנאצים, היא שהובילה להצלתם של כל בני המשפחה, וכי כל הקשיים והמהמורות שעברו הילדים במסע בריחתם - לא נועדו אלא לטובתם ולהצלתם מידו של הצר הצורר, להביאם אל חוף מבטחים ולגרם לאחודם המרגש.

קריאה מחזקת ומועילה
אברהם אוחיון

"אתרי המלחמה" הוא ספר עלילתי הנסוב כלו סביב נקדה זו, של יד ההשגחה העליונה שהתנוצצה בתקופת השואה הנוראה.

משפחת רבינוביץ תיה לה את תיה בשלוח ובנות בשנים שלפני השואה. הרב רפאל רבינוביץ, רציתו וארבעת ילדיהם: אבריימל, שלמה, יענקי ושפרה, נהלו אורח חיים יהודי שרשי וצנוע, עד שהתרגשו עליהם צוני השואה הנוראה.

הרב ורציתו שנלקחו ברכבו של הנס, מפקד הנאצים, נחשבו למתים

לאחר שרכבו של הנס עלה על מוקש שהניח בידי פרטיזנים. וארבעת הילדים,

שהברחו אל מחוץ לגטו דרך תעלת הביוב בידי השמש הזקן, ר' אלכסנדר, נחשבו אף הם למתים, לאחר שהנאצים האחרים פוצצו את תעלות הביוב, במטרה למנוע בריחת יהודים דרכו.

אולם יד ההשגחה לא עזבה את בני המשפחה. באורח פלא שרדו כלם את אימי השואה, אם כי בשלב מסוים נאלצו להפרד זה מזה.

הימים ימי השואה. יהודי העירה מגרשים אל הגטו.

שָׁלוּ! יְהוּדִים! שָׁלוּ!

היהודים הללו מחביאים כסף רב. אין לי ספק בזה. אולם בחפזים שערבנו לא העלינו דבר.

ובמפקדת הנאצים

המפקד, נראה לי שאפשר לגלות הכל על היהודים דרך הראבין שלהם! נכלא את הרב ואת אשתו, ונאיים עליהם שיגלו לנו היכן מטמון הכסף. הרבנים שלהם יודעים הכל!

רציון מצאן

אן, ה' ירחם! אן, ה' ירחם! אן, ה' ירחם!

גם הרב והרבנית צלו את דרכם אל הגטו, יחד עם ילדיהם.

משפטיו ה' אמת, צדקו יחדיו! הבה נתחזק באמונה, כי גם מה שראה כדיונים ונאציות - מתברר בסופו של דבר כחשדים, וה' יהיה בעזרתו.

ואכן, בעבר נשעה קלה, הגיעה הקצין הראשי. אל ביתו של הרב.

אן, ה' ירחם!

הדמיות

הרב רפאל רבינוביץ

רבה של העירה דמונסט. החסד שנמל עם אחד מגולי הסביבה, ישוב לבניו...

יענקי

בנו השלישי של הרב, מסור ונאמן, נכון לכל קשיחה.

אברייחל

בנו הבכור של הרב רבינוביץ, מנהיג החבורה, בעל תושיה

שלמה

בנו האמצעי של הרב, בעל מח חריף, אסף לב ועז רוח.

שפרה

בתם של הרב והרבנית, נחנה באמץ לב ובתושיה בלתי רגילה.

הרבנית

נפרדה מבעלה תחת אימי הפלחקה, האם תשוב ונתאחד עמו ועם שאר בני המשפחה לאחר השואה?

חבורת הפרטיזנים האמיצה

חבורת הפרטיזנים האמיצה, ידיה רב לה בחסול נאצים ארורים ובהצלת יהודים מניא ההרנה.

יונה וולאדק

יונה וולאדק, הוריה של ג'ינה, מאפצים את שפרה תחת השם 'מורגנט', כאחות לג'ינה, בתם היחידה.

ג'ינה

ילדה פולניה שוכשר דבורה שוב אליה לאחר שפגשה בשפרה...

סטפן

אפר טוב לב שנחלץ לעזרת בניו של הרב.

ר' זלמן

השמש הזקן של קהלת דמונסט, מסור לרבו בכל גופו.

